

ကျွန်တော့်ရဲ့ငယ်

Freaxach

ကျွန်တော်ရဲ့ ငယ်
အညိုဖျော့ရောင် ဆံပင်တွေနဲ့
မျက်လုံးတွေက မီးခိုးရောင်စပ်ပြီး
ပန်းနုနု နှုတ်ခမ်းရယ်
သူ့နာမည်က ငယ်တဲ့ ...

ငယ်ဟာ ဗမာနဲ့ တော့ သိပ်မတူဘူး
သူ့ရဲ့ အလှက ဖျော့တော့တော့ရယ်။

သူ့ရဲ့ အလှဟာ ကျွန်တော်တို့ ကျောင်းမှာ ပေါ်လွင်တယ်။ တခြား
ကျောင်းသားတွေလည်း သူ့နားမှာ ဝိုင်းဝိုင်းကို လည်လို့ ။ သူကတော့ တ
ည်တည်ငြိမ်ငြိမ်နဲ့ ခပ်အေးအေးပဲ တုန်ပြန်တတ်တယ်။

ကျွန်တော်နဲ့ တော့ မရင်းနှီးပါဘူး။ ငယ်နာမည်ကို သိတာကလည်း
ရဲထက်ကြောင့် ပဲ။ ရဲထက်ကို အထက်တန်း ကျောင်းသားဘဝမှာ စပြီး
ခင်ခဲ့တယ်။ ရဲထက်က စီခနဲဆို သူပဲ။ ရန်ပွဲတွေလည်း သူ။ လူလည် လူရှ
ပ်။ သူရှိတဲ့ အရပ်မှာ သူ့ကို မသိတဲ့ သူ၊ သူက မသိတဲ့ သူဆိုတာ မရှိသ
လောက် ရှားပေါ့။

တစ်ရက်

ကျွန်တော်နဲ့ ငယ် စာကြည့်တိုက်မှာ အမှတ်မထင် ဆုံဖြစ်ကြတယ်။

ငယ်ဟာ စာတော်တော်ဖတ်တယ်။ စာကြည့်တိုက်မှာ ငယ်လိုချင်တဲ့ စာအုပ်တွေ လာရှာလေ့ရှိတယ်လို့ ရဲထက် ပြောပြဖူးတာကို သတိရမိတယ်။

* * * * *

နောက်ရက်တွေလည်း ငယ်နဲ့ တွေ့တာပါပဲ။ အမှတ်မထင် တိုက်ဆိုင်မှုမျိုး မဟုတ်တော့ဘဲ ကျွန်တော်က ငယ်ရှိတတ်တဲ့ အချိန်၊ ငယ်ရှိတတ်တယ့်နေရာမှာ ငယ်ကို သွားရှာနေတတ်တာပါပဲ။ ဒီလိုနဲ့ ငယ်ဟာ ကျွန်တော့်ဘဝထဲကို မသိမသာ တိုးဝင်လာတာကိုတောင် သတိမထားမိတော့ပါဘူး။

* * * * *